

"GARSAS"

OFICIALUS LIETUVIŲ R. K. SUSIVIENIJIMO
AMERIKOJE ORGANAS
LITHUANIAN WEEKLY,
published by Lithuanian R. C. Alliance of America
Išleista ketvirtadieniais. Redaguoja Matas Zujus
P. O. Box 32 (71-73 S. Washington St.), Wilkes-Barre, Pa.
Raštus (straipsnius ir korespondencijas) redakcija taisto savo naudai.
Nespaudintus raštus grąžina tik pašto autoriams prašant.

KUR VEDA KOEGZISTENCIJA?

Msgr. Jono Balkūno Kalba Pasakyta Cleveland, Ohio,
Vasario 15d., 1959 m.

(Pabaiga)

V. Rusų Koegzistencija

Moskvos pasiryžimas užkrauti pasaulį nemažėja, bet didėja šaltojo karo laimėjimas. Vis daugiau vakarietių suprant, kad koegzistencija reikiška rusų viešpatavimui. Bet reikia atsakyti klausimams ar mes esame realistai, svarstydami Sovietų pajėgumą. Nuo šio klausimo realistiško sprendimo priklauso Lietuvos išlaisvinimas. Per II-jį pasaulinį karą Amerika tikrai nesuprato Sovietų intencijų, nepaisant mūsų mažumo, nuomonės ir įspėjimų. Šaukte šaukėms, kad nepasitikėtum apgaudiniais komunistais. Jungtinės Valstijos, mūsų nepaisydamos, mėgino tartis, bet visuomet pralaimėjo, ilgainiui pasaulio pagarbos nustojo ir dabar maža kas pasitikti. Čia kalbas lengvapėdis kumas, būtint, pasitikėjimas vaidu ir žmogžudij. Angliškai betarint, stupidity...

Laikraščininkas Edgar Ansel Mower neseniai rašė, kad reikia būti realistams apie savo priešą. Europos satelitai yra 90 procentų antikomunistai ir Sovietai jais nekali pasitikėti. Vakaru politika iki šiol buvusi klaidinga. Reikia griežtai stoti į šaltąjį karą, atseit, politiška, ideologiška, ekonomiška, ir t. t., nepaisant pinigų, aukų.

VI. Ko Mes Siekiame?

Mes, kaip ir kitos tautybės norime išlaisvinti savo tėvą kraštą. Lietuvos laisvė ir nepriklausomybė nėra sąvajonė. Ji labai reali ir galima trumpu laiku.

Vasario 16-toji nėra tik Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo šventė, tai yra laisvės ir nepriklausomybės šauklys. Kasmet minime ne kurį buvusį įvykį, o gyvą dabartį—lietuvių tautos nepalaužiamą siekimą nepriklausomybės. Tam reikiama patriotinio entuziazmo, lietuvių vieningumo ir kitataučių suteiktum mūsų kovai už nepriklausomą Lietuvą.

Patriotinis entuziazmas Vasario 16-os minėjimuose blanks. O tai vienintelė proga parodyti tvirtą nusistatymą kovojai už Lietuvą. Čia savo sugebėjimus demonstruojame ir ne su "nuomokiumi" kovojame, o kovojame už lietuvių tautos šventas teises. Laimė, kad tarp mūsų yra daug tokių, kurie supranta reikalą ir jungiasi į kovos darbą. Jie neklausia, kokios tu partijos, kas tavo vadai, kas išlaisvintą Lietuvą valdys ir kokia ten bus tvarka, o tik klausia, ar tu už Lietuvą, nepriklausomą, laisvą nuo komunistų. Jie sėka pasaulio politiką ir stovi lietuvių reikalų sargyboje. Jiems virš visko yra PATRIA, o ne PARTIJA.

Nesupraskit manęs klaidingai —aš nesu prieš partijas. Smerkiti tik tokį patriotizmą, kuris ir Amerikos lietuvių gyvenimą bruka partijos reikalų atmetimą patriotizmu. Pagrąboš vėrtas kiekvienas asmuo, veiksnys ir partija, jei tik siekia Lietuvos išlaisvinimo. Yra smerktina ne tik partija, prieštaraujanti ar kenkianti kokiai Lietuvos laisvinimo akcijai. Taip pat išsiskirti iš vieningos akcijos.

2. Mums reikia žymiai daugiau jungties, nei jos turime. Vasario 16 yra proga tai jungčiai stiprinti.

Daugiau bendrumo! Netinka, jei kai kurios grupės ruošia atskirus minėjimus. Jie gali ras-

antra, reaguoja į Lietuvos gyvenimą ir jos radijo pranešimus. Monitoravimo tarnyba Vokietijoje dieną ir naktį seka, kas skelbiama per sovietinės Lietuvos aištuvus. Surinktos žinios perduodamos ne tik mūsų šalies įstaigoms, bet ir kitataučių. VLIKas leidžia Eltos biuletinį penkiomis kalbomis. Žinote, išleista apie 25,000 dolerių. Be aukų neįmanoma išsiversti. Jūs esate geri lietuviai—čia prašyčiau pasaukoti vienos dienos uždarbi. Viskas juk yra Lietuvai laisvinti.

Užbaiga

Čia kreipiuosi į jus, kaip amerikietis ir katalikų kunigas. Lietuvos reikalai prašyte prašo darbo, pinigų ir maldos. Kai maldžiames, pakylame prie paties Dievo. Į jo rankas sudedame savo rūpesčius, vargus. Šiuo atveju paveskime Jo galingiausiai ir patikimiausiai globai ir širdyje, kur gimėme, augome ir lietuviškoje bažnyčioje Jo vardu pakriktyti. Kad Viešpatas neleisų ten įsigyventi bedieviškam komunistui... patiam velniui!

Abraomas Linkolnas... Vasario 12 d. sukako 150 metų nuo jo gimimo. Kai jis buvo renkamas į Senatą, tas vyras kalbėjo, kad Amerika negali būti pusiau vergiška, pusiau laisva. Emė ir pakartojė Kristaus žodžius: "Jei namai patys prieš save pasidalinę, jie negali išlikti" (Sodaln. 3, 25). Kai jo patarėjai norėjo tuos žodžius išmesti, jis atsakė begalo vyriškai ir begalo maldingai: "Aš žinau, kad yra Dievas ir kad Jis nekenčia vergijos neteisningumo. Aš matau kylančią aušrą ir žinau, kad čia bus Jo ranka. Jei Jis turi man vietos ir darbo (manau, kad turi) aš tikiu, kad esu pasiryžęs. Aš esu niekis, tiesa yra viskas. Žinau, kad esu teisingas, kadangi žinau, kad laisvė yra teisi, dėlto, kad Kristus taip mokina, o Kristus yra Dievas."

Linkolnas padarė dar daugiau: Po Gettysburgo pergalės, štai, kaip jis parąšė savo karą vadui: "Kai tavo kautynėse tenai buvo pavojinga, kai visi išsigandę ir blaškėsi, kai niekas nežinojo, kaip viskas baigsis,—aš, prisilgęs visų valstybių reikalų sunkumo, vieną dieną užsidarė kambaryje, maldavo puoliai angelai ir prašiau Visagalio Dėvė pergalės jums prie Gettysburgo. Dievai aš pasakiau, kad šis karas yra Jo karas ir mūsų byla yra Jo byla... Ir ten pat Visagaliniam Dievui padariau pažadą, jei Jis padės mūsų vyrams prie Gettysburgo, aš visuomet už Jį stosis. Jis ištesėjo ir aš ištesėsiu. Po to (nežinau, kas įvyko, negaliu nė paaiškinti) mano sieloje išsiliejo saldus ramybė ir tikrumas, kad prie Gettysburgo viskas bus gerai, ir aš dėl tavęs jau neturėju baimės."

Mums to reikia! Kaip tik to reikia! Visa tauta... visa tauta, suklypusi ant kelių gali išprašyti... tikrai gali išprašyti Lietuvai laisvę ir nepriklausomybę.

"Apsaugok, Aukščiausias, tą mylimą šalį,
Kur mūsų sodybos, kur bočių kapai.
Juk tėviška Tavo malonė daug gali!
Mes Tavo per amžius suvargę vaikai."

DARBO SEKRETORIUS JAMES MITCHELL GRANITE mieste pasakė, kad reikia greičiau užgniaužti darbininkų unijoje visus raketerių veiksmus, nes vardan unijų išrinkti atstovai veikia raketerių grupę, kuri nematomai viską valdo. Planas šiai negerovei pašalinti yra prezidento jau perduotas Kongresui svarstyti (B. Br.).

Conowingo, Md.—Vasario 27 diena helikoptero nelaimė žuvo 4 asmenys, tarp kurių yra du Philadelphijos elektros kompanijos inžinieriai.

Maldos iš Sibiro

MARIJA, GELBEKI MUS
Sibiro tremtinių ranka rašyta maldaknygė

Maldos originalus, jų patį kurtos, žavios minties gilumai ir grožiui, auksa ir kančia. Persunktos didele Dievo, tėvynės ir žmogaus meile.

Išleido **ATEITIS** spaudė Immaculata Press, Putnam, Ct. Gaunama per platintojus ir **ATEITIS administraciją** 916 **W. N. Youngby Ave., Brooklyn 21, N. Y. Tel.: GLenmore 2-2923. Kaina \$1.00.**

NAUJA ARMOŠKA—SENA DAINUŠKA AR VAKARAI MASKVAI NUSILEIS?

KUN. B. S. DANIS (DANAVICIUS)

"Nehinčintaisi savo širdyje: Nėra Dievo" (Pa. 18, 1).

Vatikano observatorijos direktorius Daniel O'Conner, S. J. pažymi, kad sėkmingai paleidus raketas į neišmatuojamas erdves, prieš mūsų akis atsiveria nauji klausimai. I vieną iš tu klausimų pasiūlyta atsakyti bedievių sekijos pirmininkas Fedejevas, kalbėdamas per Maskvos radiją. Jis išdidžiai pabrėžė, kad erdvėse besisukantys žmogaus rankomis paleisti satelitai niekur nesuradę nei Dievo, nei angelų. Toks šio rusų mokslo klaidimas tvirtinamas yra savos rūšies išsiokimas, primėnė seniai atgyvenusį gydytoją, kuris irgi tvirtino, sakdamas: "Suprasčiau žmogaus kūną į gabalius ir neradau jame jokios sielos!" Kaip gydytojas negali spręsti apie žmogaus sielą, naudodamasis medicinos įrankiais, taip panašiai raketa pagalba nieka niekas nesuras Dievo begalinėse erdvėse, nors ta raketa pasiektų ir tolimiausias planetas, nuo kurių šviesos spinduliai ir mūsų žemę atklysta, užtrukdami savo kelionėje milijonus metų...

"Dievas yra dvasia" (Jon. 4, 24), todėl "Dievo nei vienas niekad nėra matęs" (Jon. I, 18), o tačiau "Jis pažymėjo paskirtus laikus ir jų gyvenimo ribas, kad jie įsikotų Dievo, ar neapčiuops Jo arba ar neras, nors Jis yra netoli nuo kiekvieno mūsų. Nes Jame mes gyvename, judame ir esame" (Apd. 17, 26-28). Kalbant apie norą Dievą surasti, pravartu prisiminti šv. Povilo žodžius, kuriais sakoma: "Nes kas Jame negrėja, Jo amžinoji galybė ir dievybė, tai nuo pat pasaulio įkūrimo galima matyti proto šviesa iš padarytųjų dalykų" (Rom. I, 20). Todėl visais pasaulis yra lyg atvira knyga, skelbianti Dievą visur esimą. Kas moka tą knygą skaityti, tas negali nepažinti amžinojo Kūrėjo šimties ir visagalybės! Kuo žmogus labiau išsilavinęs, tuo jis labiau ir aiškiau pastebi proto šviesa Dievo pėdsakus regimoje gamtoje. Tik pumoksliai žmonių tarpe rikiuojasi bedievis, o visi tikrieji ir didieji mokslo vyrai būdo tikintys. Bet ir dauguma nemokytųjų žmonių tiki Dievą. Jie tiki todėl, kad jų sąžinės balsas arba vidujinis nujutimas sako, kad turi būti visatos Kūrėjas, nes iš nieko niekas negali savaime atsirasti. Kaip paukščiai turi nujutimą, kad yra kiti, šilti kraštai, ir kuriuos išskrenda, kad žiemos nematytų, taip ir žmonijoje yra visuotinis jautinimas, kad be Dievo regimojo, medžiaginio pasaulio, randasi dar kitas—dvasinis pasaulis ir Dievas.

Nors Dievo esimo įrodymų yra net per daug, tačiau pasaulyje netrūksta žmonių, neigiančių Dievą ir apskritai dvasinį, antgamtinį gyvenimą. Berods lietuvių tautos poetas Putinas yra pasakęs, kad Dievo esimą galima aiškiausiai įrodyti nesugriaunamais įrodymais, o tačiau savo širdyje galima tuo pat metu pasijaukti tikrą bedievis. Turint tai galvoj, neveltui Kristus yra pasakęs: "Jūs duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, o kitiems skelbiama prilyginimais, kad regėdami nematytų ir girdėdami nesuprastų" (Luk. 8, 10). Kitiems žodžiais tariant, norint tikėti į Dievą ir matyti Jo pėdsakus visame pasaulyje, nepakanka vien tik mūsų gimtojo proto šviesos, reikia dar geros ir nesugadintos valios. Į nuodėmės palinkęs žmogus, kaip Kainas, nori pagėbti pats nuo savęs ir nuo Dievo. Tuo būdu jis įsiklabo sau ir kitems perša mintį, kad nėra Dievo; dažnai, jei gali, tą netikėjimą skelbia kitiems net ugnimi ir kardų. Taigi ne protas, bet bloga valia neigia Dievo esimą!

Kita klūbtis Dievą pažinti yra klaidingas Jo supratimas ir įsivaizdavimas. Jei kas Dievą vaizduotų, kaip šimtametį senį su ilgą bardo, tas tikrai klystų; Jo tokio niekas ne danguje nematys! "Dievas yra dvasia" (Jon. 4, 24). Todėl ne be reikalo net žydų filosofas ir teologas Maimonidas rašo Talmudo knygoje, kad Dievas neturi kūno. Jame nėra nieko padalinamo ir sujungiamo. Jame nėra nei vietos, nei saiko. Jis neturi nei dešinės, nei kairiosios pusės. Jis neturi nei pradžios, nei pabaigos, nei kalbos, nei tylos, kaip pas žmones.

Dar kita klūbtis stumiantis žmogų nuo Dievo, yra įvairios blybės pasulyje, kurios silp-

nina, užtėmdo ar net visai išrauna tikėjimą iš žmogaus širdies. Tu blybų, visokių nelaimių, abejonių ir neaiškumų akvavaldyje dažnai žmogus susivartyja tikėjimo dalykuose. Tačiau ir šiuo atveju turėtume atsiminti, kad blybės, tarsi piktyčios, neturėtų mums visai užkirsti kelią Dievą siekti ir Jo planus pažinti. Nors pikto arba blybų klausimas labai sunkiai duodasi sprendžiamas, tačiau ir šiuo atveju esama šviesių pragiedrybių, nes anot mūsų priežodžio: "Nėra to blogio, kurš nežinėtų į gerą." Panašiai sako juozapas Sename Įstatyme savo broliams, kurie jį buvo parėdavę Egipto pirkliams: "Jūs turėjote apie mane piktą samanybę, bet Dievas man paverė į gerą, kad mane išaugtintų, kaip dabar matote, ir kad išgelbėtų daugelį tautų" (Moz. I; 50, 20).

Bendrais brožais nužymėjus kelius, vedančius į Dievą ir prisiminus klūbtis pažinti visatos Kūrėją, tenka pasidžiaugti, kad raketa sėkmingas atspilešimas nuo žemės yra didelis laimėjimas žmonijos gyvenime. Tačiau mėginimas ją panaudoti, kad gautų iširti viršgamtinį pasaulį ir bandymų keliu teigiamai ar neigiamai išspręsti Dievo esimo klausimą, yra ne savo vietoje ir nevykęs reiškinys. Erdvėse klaidžiojančios raketos be savo tiesioginės paskirties, kad tarnautų mokslo reikalams ir tuo pačiu žmogui, įrodo, kad Dievo sutvertas pasaulis yra begalinis, kaip ir pats Sutvėrėjas. Toji aplinkybė, kad raketa, išsivadavusi iš žemės traukos jėgos, nustoja savo svorio, tarsi nieko tapdama, padeda mums geriau įsivaizduoti ir suprasti apie dvasinį pasaulį ir Dievą. Kaip raketos medžiaga gali be savo svorio apsieiti ir išsilaiikyti, kaip atsikira būtybė, taip ir Dievas gali būti ir gyventi kaip visur esanti dvasia be medžiagos.

Dievo esimo neigėjų netrūko ir anksčiau; jų buvo ir bus visais amžiais. Jų klaidos visad tos pačios, nors ir griebsiai nauji priemonių. Šį kartą mėgina raketa pagalba Dievą "nužudyti", tačiau ir šiuo šūviu niekad nepataikys į norimą tikslą. Žmogaus sugebėjimas atrikurti nuo žemės didina Dievo garbę ir iškalbingai skelbia koks didis ir galingas yra matomo ir nematomo pasaulio Valdovas, kurš gal milijonus metų prieš žmogų jau paleido į neišmatuojamas erdves nesuskaitomus milijonus milijoniškų planetų ir nurodė joms visoms savo kelius ir paskirtį. Todėl jei šiandien kas iš naujo groja seną bedievių giesmę prieš Dievą, tas yra lygus anam pasakų Joneliui, kuris labai džiaugėsi geleželę radęs!

KIEK OKUPUOTOJE LIETUVOJE DABAR KOMUNISTŲ

Jie Sudaro Tik Menką Gyventojų Nuosimtį. Mažai Kas Eina į Partiją.

Lietuvos komunistų partijos XI-jo suvažiavimo proga buvo galima patirti tikslų žinių apie Lietuvos komunistų partijos narių skaičių ir sudėtį. Mandatų komisijos pirmininko Bieliūsko pranešimu ("Tiesa" nr. 14) Lietuvos komunistų partijos suvažiavimą buvo renkamas vienas delegatas su sprendžiamųjų balsu nuo 80 TSK narių ir vienas delegatas su patariamųjų balsu nuo 80 kandidatų ir TSK narių. I suvažiavimą buvo išrinkti 596 delegatai su sprendžiamųjų balsu ir 129 delegatai su patariamųjų balsu. Faktiniai dalyvavo 590-125 delegatai.

lietuvių	460
rusų	96
ukrainiečių	14
baltarusių	10
lenkų	6
kitų tautybių	10

Reikia pastebėti, kad Lietuvos komunistų partija, nors vadina save atskira partija, yra tik viasąjunginis komunistų partijos padalinys. Jos nariai turi TSKp knygėles.

Š. m. vasario 29 dieną Vasario 16 Gimnazijos tautinių šokių būrelis, lydimas inspektoriaus T. Gailliaus buvo išvykęs į Švedingą. Čia amerikiečių karių klubas atliko lietuvišką šokių ir dainų programą. Tai buvo lyg ir revizitas majorui Laierui ir jo kariams už suruoštą gimnazijai egliūtę ir dovanas Kalėdų proga.

Vienna.—Vasario 24-tą Austrija iššaukė savo ambasadorių iš Romos, kad praneštų apie nesupratimus kas link pietinio Tyroliaus. Ši provincija atiteko Italijai Vokietijos ir Austro-Vengrijai pralaimėjus pirmąjį pasaulinį karą. Austriai kaltina italus diskriminaciją.

RUSIJOS NOBELIO PREMIIJOS LAIMĖTOJAS rašytojas Boris Pasternak neturi ramybės savo namuose, nes daugelis užsieniečių jį klausinėja ar negalėtų išvykti į užsienį. Komunistų partija, kaip žinome, jį paniekino ir neleido jam atsiimti Nobelio premijos (B. Br.).

Washingtonas.—Vasario 27-tą prezidentas Eisenhower vel atliankė ligoinėje gydymą valstybės sekretorių Dulles ir visą pusvalandį tarėsi Berlyno krizės reikalais.

Prescot, Arizona.—Vasario 28 nukrito ir sudegė transportinis U. S. laivyno lėktuvas. Žuvo 5 kariškiai.

BRANGU IR SAVA

O Lietuva, ant tavo laimės dirvų Mes augome ir džiaugėmės pasauliu. Kai dienos temo, kai rytai lėpsnoja, Nei ilgesys, nei badas nelapojo.

Laukos mirgėjo graikiškos rūgaliės, Prie priangoni aštriai kvepėjo rūtos, Ir gzuohai pro debesis stebėjo, Kaip Dievas žvaigždžių milijonus sėja.

Vandens srovėj sidabro žuvis žaidė, Lakštingalai gavino naktį trėlėms, Ir kas supras, ir kas įvertins tavę, Ne aukso turta: kas brangu ir sava?

Lygėno Kirša

LIETUVIO KELIAS — LIETUVOS PRIKELIMO KELIAS

J. Kajecko, Lietuvos Atstovo, kalba pasakyta Lietuvos Nepriklausomybės minėjimo proga Philadelphia, Pa., 1959 m. vasario mėn. 22 diena.

"Vasario Sešioliktoji — simbolis laisvės, simbolis kraujo aukos Vasario Sešioliktoji — diena didžiųjų patelių prisiminimo."

(Juozas Almis Juragis)

Šia istorine proga prisiminkime, bent pradėjomis, mūsų patelės ir didžiųjų pareigą Vasario Sešioliktosios Aktu atgimusiai Lietuvai. Pažinkime ir jos prieštą, žvilgtelkime ir į jo veidą. Nepriklausomybė nelengvai tautų įgijama. Kelias į ją, tai kelias į aukštą kalną. Kelias į laisvą nepriklausomą Tėvynę — Golgotos kelias. To kelio palydovai — aukos ir pasišventimas, arba Churchillio terminologija — sekan, prakaitas ir asaros. Kelias į laisvę kartais esti ilgesnis, kartais trumpesnis. Lietuvių tautos didysis penktadienis kartą istorijoje truko 100 metų. Kaip ilgai ši kartą tęsis naktis be aušros, kas beįsės? Tai mūsų baidyti neprivalo. Nes, anot Putino:

"Mūs kruvinos skriaudos ir dygūs vargai Ir liūdėnais kryžiais pasivirė kapai Tai šiekla šviesaus Lietuvos atgimimo."

Lietuvos kelias — Lietuvos prikelimo kelias, nežūrint kaip ilgai prisikėlimas beužtruktų. Nei turtu vaikymasis, nei išsiūnijimas iš lietuviškos veiklos, lietuviškos sąžinės nepatenkins. Tik tauri meilė Tėvynei — ramios sąžinės laidas.

Be pareigos svarbu ir svaygarba. Mes turime pasirodyti vertę esą ir mūsų garbingos praeties ir mūsų šių dienų šventųjų kankinių. Juo labiau, kad jie kentėjo ir kenčia ne tik už save, bet ir už mus. Vertybės, dėl kurių jie aukojasi ir kenčia, yra ir mūsų vertybės. Okupanto pagieža vertybė — atsiliepa ir jiems. Tokia būklė užveda pareigą. Jas sulig išgaliai stengiamės vykdyti.

Lietuvių tautos kryžiaus kelias prasideda su raudonųjų okupacija. Jis nužymetas: aukomis, kancia, asaromis, nušalvinimu bei nužmoginimu. Tūkstančiai tauraus jaunimo garbingai žuvo atvirai ir nelygioj kromty. Kiti žuvo kalėjimuose ir Sibiro tremtyje. Tėvų žemei: "mes nešėm daug aukos gėlių". Jas tebešame. Tai pavergto lietuvių duoklė Dievui ir Tėvynei.

Kita dalis lietuvių pasiekė laisvosiuos Vakarus. Jos ir senesnės išsvijios, irgi kovota ir kovojama. Tai ne ginklo kova. Ji įvairavo sulig gyvenamos aplinkos. Pirmiausia imtasi sugriauti okupanto skelbiamą mitą, kad esą lietuviai sava valia apsisprendę už komunizmą. Pastangos tokia klaida demaskuoti apvainikuotas J. A. Valstybių Kongreso tyrinėjimais. Kongreso Komitetas, Kerstenui vadovaujant, vispusiškai ištyręs reikalą priėjo išvados, kad Sovietų Sąjungos tvirtinimai apie tariamą laisvą Baltijos tautų ir Sovietų Sąjungą išsijungimą nepasitvirtino nei faktais. Tai didelis Lietuvių patarnavimas.

Ie ne tik Lietuvai, bet ir bendrai laisvajam pasauliui. Taja medžiaga jis irgi domisi ir naudojasi, kai jam grėsia raudonoji klaida. Laisvųjų lietuvių taip pat nuopelnas, kad persekiojimų, tremimų bei genocido Lietuvoje garsas, irgi, per visą laisvajį pasaulį nuaidėjo. Tuomi, irgi, pasitarnauti ir Lietuvai ir kitoms valstybėms. Tu ir kitą klausimų kėlimu ir AL TAS ir VLIKAS daug nusipelnę. VLIKO šiomet veiklos jau 15 metų, AL TO dar daugiau. Šių metų Vasario 16 imposantiskas Senate ir Atstovų Rūmuose minėjimas daugumoj jų nuopelnas.

Nuo Lietuvos laisvės sutėmų pradžios iškilo ir kitų problemų, susirytų su Lietuvos laisviniu akcija. Tokiais atvejais visi Lietuvos laisvinimui susirūpinę veiksniai, ir bendrai laisvojo pasaulio lietuviui, visomis priemonėmis išsijungia į bendrąjį darbą. Kai neseniai kilo nerimas dėl tolimesnio Lietuvos atstovybės prie Šv. Sosto likimo, visi geros valios lietuviai, visur pasaulyje, tai giliai atjautė, pergyveno ir stengėsi, sulig galimybės, padėti. Tai gyvas įrodymas, kad Lietuva išsivijoj gyva. Gyvenamas momentas rimtas. Neabejotina, kad Lietuvos okupantas siekia užsitikrinti jėga pagrįbtą grobį, pavergtų tautų, taigi ir Lietuvos sąskaiton. Jis siekia status quo, tariamos liaisvės koegzistencijos pagrindu. Lietuvos diplomatija ir mūsų laisvojo pasaulio veiksniai bei organizacijos įvairiais atvejais, stengėsi konkrečiai atkreipti dėmesį į tokios politikos žalingumą bei pavojingumą ne tik pavergtam kraštui, bet ir laisvajam pasauliui. Kremlius suminėta kryptimi akcija dar labiau sustiprino. Sustiprino jis ją ir tariamam Berlyno frontui. Tikrenybėje, reikalas didesnis apimtys. Siekiama išprogdinti Atlanto Paktą, sukludyti Vokietijos atsiginklavinimą, palausti Europos saugumą ir ją parkludpyti. Keliimas vienos ar kitos apimties konferencijos klausimas. Tai galėtų paliesi ir Lietuva, nes mūsų problema sudaro Europos integracinę dalį. Budrumas, viešingumas ir šiuo atveju vietėje. Pavergtų Europos Tautų Organizacijos pastangų rekordas, kai paliečiami bendri pavergtų kraštų interesai, yra imponantiskas. Lietuvos delegacijos pavergtų tautų seime veikla yra greita, taikli ir pagirtina. Sovietų siekimai vis dažniau lydimi grasinimų. Tai nebūtinai stiprybės ženklas. Jis turi didelių vidaus sunkumų. Revoliucija ten savo vaikus ēda. Kas vakar buvo komunizmo herojus bei pionierius — šiandien išdaviku, arba, švelniai tarant, antipartiniu apsaukiamas. Dangus esti tamsesnis ne tik prieš aušrą, bet ir prieš aušrą.

Mums diūgiu stebėti, kad šių dienų tarptautinė būklė šio krašto valtuotojai Lietuvos okupantą teisingai įvertina. Lietuvių priešų pėdų mėtymas jų nesuveidžioja. Svarbu jo darbai ir tik darbai, o ne tuščiažodžiavimas. Antai, savo State of the Union kalboj prezidentas Eisenhower viešai ir iškilmingai pareiškė:

"Mes išmokome karčiąją pamoką, kad tarptautinės sutartys, kurias mes istoriniai laikome šventomis, komunistų praktikoje tėra tik popieriniai... To pasekio mes neturime pasitikėjimo jokia sutartimi, kurios partneriu yra komunistai."

Sovietai siekia startučių su laisvais kraštais. Mes jų turėjome daug ir gražių. Viena jų sekant, Maskva pasirašė, kad: "gera valia visiems amžiams atsisako nuo visų Rusijos suverneteto teisių, kurių ji yra turėjusi lietuvių tautos ir jos teritorijos atžvilgiu."

Toji sutartis, kaip ir kitos mūsų su Sovietais sutartys, mums, irgi buvo šventos, bet jos Kremliu tebuvo tik popiergalai. Mes sutinkame su rusų patarle, kad pasaulį galima melu skersai, išilgai pereiiti, bet melu sugrįžti atgal nebeįmanoma. Pasitikėjimas atstatomas tik grįžtant prie savo iškilmingo parašo gerbimo ir, to pasekio, išsinešdinant iš svetimų žemių, taigi ir iš Lietuvos. Tai reikiātu ir įtampos ir kaltojo karo galą, tai reikiātu ir pasitikėjimo atstatymą. Kol taip nėra, tinka okupantui lotynų psakis: "Timeo Danaos et dona ferentes" (Bijau danačių ir dovanomis nešinių). Troikų dovanomis pasitikėjimo nenupirksi ir neatstaysi. Juo labiau jo neatstaysi grasinimais ir tuščiais žodžiais. Lincolno žodžiais ir kalba ta-taiant: "you can fool some of the people all the time and all of the people some of the time, but you cannot fool all of the people all of the time."

Saltųjų karą palaiko ir pasitikėjimą pakerta Sovietų praktikuojamas dviveidiškumas. Kai užgema Afrikaj nepriklausoma valstybė, mūsų okupantas tuojais pasiskubina ją pripažinti. Mes to nepavydime. Gerai, kad pripažįsta. Bet, kai Sovietų pasonėje atgimė Lietuva, komunistai nebuvo greitai jos pripažinti. Teko karštauti, kad priversti juos Lietuvį tautos valią pagerbti. Pirmą patogią progą jie buvo vėl pirmieji tą valią užginauti. Afrikaj Kremliui stovi už kolonializmo galą, bet jo pasonėje, Lietuvoj, raudonasis kolonializmas klesti. Afrikaj ir Vidurio Rytuose jis palaiko arabų nacionalizmą, bet Lietuvaj jis jį smerkia ir Lietuvos patriotais šaukia (Duo duogian).

TEKA VINGIAIS NEMUŅELIS...

(J. Baltrušaičio 15 m. mirties sukakčiai paminėti)

Mintis maną — žvaigždžių mjeles gedėti... Būitis maną — ant prarajos stovėti...

J. Baltrušaitis

Jau 15 metų praėjo nuo poeto Jurgio Baltrušaičio mirties. 1944 m. sausio mėn. 3 diena su šiuo pasauliu atsiskyrė didelis mūsų kūrėjas, nors ilgesnė savo amžiaus dalį rašęs rusų kalba, tačiau savo lietuviškumo neslėpęs poetas ir diplomatas Jurgis Baltrušaitis. Jis panašiai kaip ir Adomas Mickievičius, kuris visą savo gyvenimą save lietuvių laikė ir savo tėvynės garbę bei grožį apdaviauov sveltima kalba, kūrė lietuviškai kūrybai jis atidavė savo duoklę, bent senatvėje eiliasvės lietuvių kalbos žodžius, dar jaunystėje girdėtus iš motinos lūpu.

Jurgis Baltrušaitis gimė 1873 m. gegužės 3 d. (senu kalendoriumi — balandžio mėn. 30 d.) Paverktųjų sodžiuje, Skirsnemuniš veldžiūje, Raseinių apskrityje. Jis, baigęs Kauno gimnaziją, studijavo Maskvos universitete ir aktyviai išsijungė į rusų literatūrinį gyvenimą. Eilėraščius pradėjo rašyti dar būdamas universitete ir pirmą kartą jo eilėspaudoje pasirodė 1899 m. "Dlia vsiech" žurnale.

J. Baltrušaitis yra daug kalievas ir apvažintėjes nemažai vietų. Kadangi jis mokėjo daug (apie 13) kalbų jam parūpo užmegsti santykius su svetimių kraštų literatūra bei jos kūrėjais ir juos pažinti iš arti. Jis buvo nuvykęs į Stockholmą, kur susipažino su garsiu švedų rašytoju Augustinu Strindbergu, o iš ten pasuko į Oslo, kur aplankė Henriką Ibseną. J. Baltrušaitis ilgesnį laiką gyveno Italijoje ir bebūdamas Florencijoje susipažino su garsiu italų rašytoju Giovanni Papini. Jis taip pat užsuko į Helgolandą salą, Daniją, Olandiją, Šveicariją ir kitus kraštus. Tarp kelionių J. Baltrušaitis gyveno Rusijoje ir atstaciūjus Nepriklausomai Lietuvai jis buvo paskiriamas įgaliotum ministeriu tam kraštui. Tas pareigas ėjo iki 1939 m., kada buvo paskirtas Prancūzijos pasiuntinybės paterėja — prie Lietuvos atstovybės Paryžiuje. Tačiau tas greitai užėjo karas ir jam prieš akis atsisisto liūdnos dienos: alkis, šaltis, skurdas.

Apie šį J. Baltrušaičio laikotarpį vaizdiškai rašo J. Aistis 1947 m. "Mūsų Kalendoriuje": "Pirmąją žiemą jis praleido šiaurės Prancūzijos sodžiuje Blonville, prie La Manche. Gyvenimo sąlygos buvo labai nepalankios: nekūrenta patalpa, kurio lyjant sunkėsi pro lubas vanduo. Bet nežūrint to, jis ten laida daug kūrė. Gyvendamas Blonville sodžiuje, parašė "Asarų vainiko" dalį ir satyrinę poemą "Ziurkės įkurtuvės". Kūrybinis įkarsis buvo labai didelis. Rasė kasdien. Norėjo parašyti keletą knygų lietuviškai. Jis dažnai skųsdavosi, kad diplomatinė tarnyba jam neleidė atiduoti savo tautai to, ką privalejo. Kartu ir guosdavosi: "Labai apgaulestauju, kad dvidešimt metų paukojau diplomatijai ir tuo nuskrudžiauju lietuvišką raštą, bet gi aš taj dariau iš meilės Lietuvai"

"Nuo 1941 metų iki mirties gyveno Paryžiuje. Gyvenimo sąlygos dar labiau pasunkėjo: žiemomis reikėdavo gyventi nekūrentamoje patalpoje, keliaujant su reikalais po Paryžių reikėjo stumdytis plaunkiančioj žmonių masėj ir laiptoti begaliniais stovėjais laiptais, be to, reikėjo maitintis netinkamu ir nepakankamu maistu. Visa tai nusilpino jo organizmą ir padarė jį neatsparų bet kokiai ligai. Vis dėl to ir tokiose sąlygose jis neseny-

Ar šaulė ar šauklys, Tekla vingiais nemuņelis — Ritas vilny, sulas groves, Nuo gilos žilos senovės, Blizga, žirba, spindi, teka, Amžių kilnią sekme seka... Ramunėle tu baltoji, Kad išpuoštum mano kelia, Tu iš dulkivi atsidžioji, Skaidiā pakeli galvelė... Vargul — taku! pro rugienas Tavo žiedas — džiaugsmo kraitis, Štai pasaulis aš ne vienas, Jo bedugnėj ne našlitis!

Ar šaulė ar šauklys, Tekla vingiais nemuņelis — Ritas vilny, sulas groves, Nuo gilos žilos senovės, Blizga, žirba, spindi, teka, Amžių kilnią sekme seka... yra trumpos J. Baltrušaičio kūrybos ištrauktos, kurios visada lika gyvos lietuvių literatūroje, nežūdint kiek metų praėis nuo jo mirties. **Lietuvių, Oneris** — Vasario 28-tą šaldimū laikū nukrito pavilijono lubos. Žuvo 8 asmenys, apie 20 sužeistų.

Tėvas Išjungė Motorą! Namuose šventadieniška nuotaika. Keturių metų mergytė žaidžia kambaryje: "Tėva ant sofios migodamas garsiai knašia. Motina kad ką virtuvėje veikia. Staiga tėvas pasiverdė ant šono ir nustoja knarkti." — Mama, mama, eik iš lauk, murga, murga, tūis išjungė motorą.

Ar šaulė ar šauklys, Tekla vingiais nemuņelis — Ritas vilny, sulas groves, Nuo gilos žilos senovės, Blizga, žirba, spindi, teka, Amžių kilnią sekme seka... yra trumpos J. Baltrušaičio kūrybos ištrauktos, kurios visada lika gyvos lietuvių literatūroje, nežūdint kiek metų praėis nuo jo mirties.

DIEVAS SU MUMIS MAZIESIEMS KATEKIZMAS Anglų ir lietuvių kalbose Anglų kalba parašė kun. Richard Felix, O.S.B. Lietuvių kalbon išvertė kun. dr. A. Dekanalis. Išleido Šv. Kazimiero Servery 78 puslapių pavalkuotas. Kaina 20 centų apmokėjimas.

"GARSO" ADMINISTRACIJA P. O. Box 32 (71-73 S. Wax...)

LITHUANIAN INDEPENDENCE DAY RECEPTION

Zemiau pateikiamas skriptas, kuris buvo įkalbamas rodamant žiemet televizijoj Pasiauntinybės Washingtono Vasario 16 d. priėmimą. Minimas priėmimas buvo rodomas televizijoj spalvotai. Toji programa buvo rodoma Washingtono vasario 22 diena WTTG stoties 12:15 p. p.

Here is the Lithuanian Le-gation where, on February 16, Charge d'Affaires and Madame Kajeckas celebrated independence day. The Declaration of Lithuanian Independence in 1918, was portrayed by a Mural in the high ceilinged dining room where a replica of the yellow, green and red flag of Lithuania was temporarily displayed.

The Charge D'Affaires and Madame Kajeckas received several hundred guests from the State Department, the diplomatic corps, the Voice of America, the Library of Congress and from the Lithuanian colony. Friends of Lithuania came from as far away as Germany to mark this Lithuanian Independence anniversary.

Mr. Anthony J. Rudis, an American of Lithuanian descent, came from Chicago with his charming wife. It is through his generosity that featurette is able to bring through its camera's eyes this important event to remind us of Lithuania's proud heritage.

The Nicaraguan ambassador, Dean of the Diplomatic Corps, and his wife came to pay their respects along with a contingent from Spanish speaking countries, including the Spanish ambassador.

Dr. Anatol Dinbergs, counselor of the Latvian Legation was a member of the Baltic diplomatic group who paused to chat with his hosts. Madame Kajeckas urged the guests on to the third floor to see the Lithuanian wedding exhibit.

These beautifully carved dolls are dressed in a variety of national costumes, with the parents of the bride waiting to receive the wedding guests, headed by the happy bridal couple. Both city and rural areas are represented by their costumes in this exhibit which was made for the 1959 world's fair by a woman who, according to Madame Kajeckas, is now a Communist deportee to Siberia.

A number of pretty girls came in authentic Lithuanian costumes. The bright-colored dresses standing out in striking contrast to the more sober conventional dress.

Lithuanian art objects were displayed in an antique cabinet, watched over by the Miraculous Madonna of Vilnius, with a candle burning for our indomitable Secretary of State.

Senate Chaplain Frederick Brown Harris and Catholic dignitaries, including Msgr. Lupi and Msgr. Laghli of the Apostolic Delegation and Bishop Hanna joined Mr. Dulles in his statement that the U. S. hopes for the restoration of sovereign rights and self government for those forcibly deprived of them.

Bishop MacNamara was another Catholic dignitary among the guests.

The State Department was represented by Mrs. C. Douglas Dillon, wife of the Under Secretary of State, Mr. and Mrs. Loy Henderson, Deputy Under Secretary, Mr. and Mrs. Kohler of the European Area, Mr. Freara and Mr. Sherer of the Baltic Desk.

Msgr. Cartwright of St. Mat-

thews Cathedral was yet another Catholic Prelate who came to congratulate the Charge d'Affaires and Mrs. Kajeckas.

Ambassador Tran Van Chuong of Vietnam came along since his charming wife was out of town.

And what Washington reception is complete without Pearl Mesta, our former Ambassador to Luxembourg.

Others among the guests were congressman and Mrs. Daniel Flood, General and Mrs. Graves Erskine, Judge and Mrs. Mc-

CRS — BIGGEST PRIVATE RELIEF PROGRAM IN THE WORLD

NEW YORK — Few U. S. Catholics are aware of the mounting relief material distributed to the needy of the world each year through Catholic Relief Services.

The work of CRS, the largest, private, person-to-person relief program in history, is described in an exclusive article in the March issue of MARYKNOLL Magazine.

Although CRS receives grants from governmental, and private sources, its work hinges on contributions to the Bishops' Relief Fund, the article points out. In response to this appeal, a collection is taken up during Lent, usually on Laetare Sunday (March 8) in all parishes throughout the U. S.

The article explains some of the problems and needs which confronted CRS in aiding over 40,000 refugees in 51 countries last year.

CRS supplies are distributed by more than 1,250,000 volunteer workers — priests, religious and lay — connected with charitable agencies of the Church. Maryknollers represent CRS in five areas: Formosa, Hong Kong, Vietnam, Kenya, and Korea.

"But statistics do not tell the entire story," says Monsignor Edward E. Swanston, executive director of CRS. "The accomplishment behind these figures is a great tribute to the generosity and Christlike concern of the American people for the poor, hungry, needy and sick in less fortunate areas of the world."

Monsignor Swanston and his staff pyramid this collection into an annual relief program of \$140,000,000. Surplus foodstuffs donated by the U. S. Government account for the major part of the total. The remainder comes from the Thanksgiving Clothing Collection, which brings in close to 15 million pounds of usable clothes and shoes and other donated supplies, including medicine.

The scope of its program makes CRS an outstanding example of person-to-person relief administered by a private voluntary agency. Political leaders, both in America and abroad, have praised this type of program as the greatest good-will effort being carried on among world neighbors today.

Guire, Senator Brewster, Senator and Mrs. Scott, Mary Kizis, Director of the Lithuanian American Information Bureau in New York, Mr. and Mrs. Zunde, from Bonn, Germany, and Benjamin Cohen, Delegate to the U. N.

All paying tribute to the brave spirit that has always inspired the people of this Baltic country.

Mr. Rudis, president of the fifty-three year old Lithuanian Roman Catholic Federation of America, a national Catholic Action Body, representing societies in a hundred Lithuanian Catholic parishes, was on familiar ground with the Catholic churchmen and also chatted with Rev. Harris. This forty-first anniversary of Lithuanian Independence emphasized the indomitable spirit of a people dedicated to the principles of democracy and the fervent hope of eventual independence for this gallant little country.

It is this kind of help, the magazine emphasizes, that is knocking out Communist propaganda which invariably capitalizes on squalid conditions to promote the Red line.

Catholic Relief Services gives aid to all people regardless of creed or color. In mission areas particularly, the largest portion of relief goods goes to people who are not Christians.

AFRICANS SINGING SONG OF BERNADETTE

Bukoba, Tanganyika, B.E.A. — A small, natural grotto to Our Lady is drawing hundreds of Africans weekly to the small town of Mugano, some fifty miles from here.

Mr. Ewald R. Munseri, Catholic editor in Bukoba, reports that the unusual shrine, called "Nyakijoga" by the people, was created by a native priest, who had great personal devotion to Our Lady of Lourdes.

Soon others came to pray at the shrine and drink water from the natural stream which runs through the grotto. Miraculous cures were reported from the waters and the fame of Our Lady of Nyakijoga began to spread throughout Tanganyika and into adjoining Uganda and Kenya.

A chapel has been built at the shrine, located in the Diocese of Rutaba, to which Catholic and non-Catholic pilgrim have journeyed to hear Mass and visit the shrine. One Sunday recently 18 trucks filled with people from distant parishes came to Nyakijoga.

"When going to the shrine the people say they are going to "Kulamaga" — which, in translation, means "pay homage to Our Lady," reports Munseri, who studied the working of America's Catholic Press while staying at Maryknoll Headquarters, New York, in 1956.

"The people have taken to our African Lourdes wholeheartedly," explains the African editor, "and although foreign to our culture, dignity and respect for the vision of Bernadette is the theme of Kulamaga."

SIUNTINIAI SIUNCIAMI Į SOVIETŲ RUSIJĄ

UKRAINA, LIETUVA, BALTGUDIJA, LATVIJA, ESTIJA IR KITAS RESPUBLIKAS

Pasinaudok patikimu, kruopščiu ir greitū mūsų firmos patarnavimu

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.

(Licensed by USSR) Atidaryta kasdien 9-6 ir sekmdieniais 9-4

135 West 14th Street, New York 11, N. Y., Tel. CH 3-2583

MOSŲ SKYRIAI:

308 W. FOURTH ST. BOSTON 27, MASS. Tel. ANdrew 8-5040 900 LITERARY ROAD CLEVELAND 13, OHIO Tel. TOwer 1-1461 132 FRANKLIN AVE. HARTFORD, CONN. Tel. CHapel 6-4724 332 FILLMORE AVE. BUFFALO 6, N. Y. Tel. MOhawk 2674 141 SECOND AVE. NEW YORK CITY Tel. GRamercy 5-7430 39 Raymond Plaza West NEWARK, N. J. Tel. MAcket 2-2877 11339 JOS. CAMPAU DETROIT 12, MICH. Tel. TOwnsend 9-3980 632 W. GIRARD AVE. PHILADELPHIA 23, PA. Tel. WALnut 5-8878

Visais klausimais, ryšyje persiuntimo siuntinių Jūsų giminiams ir draugams, kreipkitės į mūsų vyriausiąjį įstatinį ir patyrusią, atydiu, mandagų skyrų vedėją. Jie maloniai suteiks jums visus nurodymus. Pradžiūginkite savo gimine, ir draugus nusilgusiam jiems siuntinį. Mūsų didžiulė firma turėdama tūkstančius patenkinčių klientų 100% garantuoja siuntinių pristatymą. Kiekvienas siuntinių išsiunčiamas laike 48 valandų ir adresatą pasiekia per 6-7 savaites išsiunčiant dirbinį, odą, avalynę. Įstaigoje yra pirmos rūšies pasirinkimas maisto produktų, įvairių tes (oro paštu laike 7-12 dienų), na, laikrodžių ir kitokių prekių pačiomis žemiausiomis kainomis. Reikalukite mūsų nemokamą katalogą, kuriuose rasite informaciją apie naujas maitų normas ir patarnavimą. Siurinkite, kad mes esame specialistai visa kame, kas liečia siuntinių persiuntimą.

